

ARKADAŞLIK

Kötü karakterli bir genç varmış. Bir gün babası ona çivilerle dolu bir torba vermiş.“Arkadaşların ile tartışıp kavga ettiğin zaman her sefer bu tahta perdeye bir çivi çak” demiş.

Genç, ilk günde tahta perdeye 37 çivi çakmış. Sonraki haftalarda kendi kendine kontrol etmeye çalışmış ve geçen her günde daha az çivi çakmış. Nihayet bir gün gelmiş ki hiç çivi çakmamış. Babasına gidip söylemiş. Babası onu yeniden tahta perdenin önüne götürmüş. Genç:“Bugünden başlayarak tartışmayıp kavga etmediğin her gün için tahta perdelerden bir çivi çıkart.”demiş. Günler geçmiş. Bir gün gelmiş ki tahta perdede hiç çivi kalmamış. Babası ona:

“Aferin iyi davrandın ama bu tahta perdeye dikkatli bak, çok delik var. Artık hiçbir şey geçmişteki gibi güzel olmayacak. Arkadaşlarla tartışıp kavga edildiği zaman kötü kelimeler söylenilir. Her kötü kelime bir yara, bir delik aynen kalacak, kapanmayacaktır. Bir arkadaş ender bir mücevher gibidir. Seni güldürür, yüreklendirir sen ihtiyaç duyduğunda yardımcı olur seni dinler sana yüreğini açar” demiş.

KURABIYE HIRSIZI

Bir gece kadının biri bekliyordu havaalanında,

Daha epeyce zaman vardı uçağının kalkmasına
Havaalanındaki dükkandan bir kitap ve
Bir paket kurabiye alıp, buldu kendisine oturacak bir yer.

Kendisini kitabına öyle kaptırmıştı ki, ama yine de
yanında oturan adamın olabildiğince cüretkar bir şekilde
aralarında duran paketten birer birer kurabiye
Aldığını gördü, ne kadar görmezden gelse de.

Bir taraftan kitabını okuyup, bir taraftan kurabiyesini
yerken,
Gözü de saatteydi, “kurabiye hırsızı” yavaş yavaş tüketirken
Kurabiyelerini.

Kulağı saatin tiktaklarında idi ama yine de engellemiyordu tik
Taklar sinirlenmesini.
düşünüyordu kendi kendine, “Kibar bir insan olmasaydım,
Morartırdım su adamın gözlerini!”

Her kurabiyeye uzandığında, adam da uzatıyordu elini.
Sonunda pakette tek bir kurabiye kalınca, “Bakalım şimdi ne
yapacak?” dedi kendi kendine.
Adam yüzünde asabi bir gülümsemeye
Uzandı son kurabiyeye ve böldü kurabiyeyi ikiye.

Yarısını kurabiyenin atarken ağzına, verdi diğer yarısını kadına.
uçağının kalkacağı anons edilince bir iç çekti rahatlamayla,
Topladı eşyalarını ve yürüdü çıkı kapısına,
Dönüp bakmadı bile “kurabiye hırsızı”na.

Uçağa bindi ve oturdu rahat koltuğuna,
Sonra uzandı, bitmek üzere olan kitabına.
Çantasına elini uzatınca, gözleri açıldı şaşkınlıkla.
Duruyordu gözlerinin önünde bir paket kurabiye”

Çaresizlik içinde inledi, “Bunlar benim kurabiyelerimse eğer;
Ötekiler de onundu ve paylaştı benimle her bir kurabiyesini!”
Özür dilemek için çok geç kaldığını anladı üzüntüyle,
Kaba ve cüretkar olan, “kurabiye hırsızı” kendisiydi iste.

CENNET VE CEHENNEM

Adam ve hayattaki tek arkadaşı olan köpeği bir kazada birlikte ölmüşlerdi.. Gökyüzüne çıktıktan sonra bembeyaz bulutların arasında dolaşmaya başladılar. Adam çok susamıştı.. Biraz su bulabilmek ümidiyle yürümeye devam ederken, birden kendilerini muhteşem bir manzaranın karşısında buldular.. Rengarenk çiçeklerle süslü Bir bahçe, altından yapılmış bir bahçe kapısı,ve onları karşılayan beyazlar içinde bir kadın.. Adam köpeğiyle birlikte kadına yaklaştı ve sordu: Affedersiniz.. Burası neresi?"Kadın ona gülümsedi: "Burası Cennet, efendim" Adam bunun üzerine sevinçle "Harika...!!!" dedi."Peki bana biraz su verebilirimsiniz? Gerçekten çok susadım".... Kadın cevap verdi: "Tabi efendim, içeri girin...İçeride dilediğiniz kadar su bulabilirsiniz....." Böylece adam köpeğine döndü, "Hadi oğlum içeri giriyoruz" diyerek kapıya yürüdü... ama kadın onu birden durdurdu: "Üzgünüm efendim, köpeğiniz sizinle gelemez..hayvanları içeri almıyoruz..." Bunun üzerine adam bir an durdu,düşündü ve geri dönüp köpeğiyle birlikte geldikleri yolun tam ters yönünde yürümeye koyuldular.... Bir süre geçtikten sonra kendilerini bu kez tozlu çamurlu bir yolda buldular ve yolun sonunda karşlarına çiftlik girişini andıran bir kapıyla yırtık pırtık elbiseli bir dede çıktı... Adam sordu: Affedersiniz.... bana biraz su verebilirimsiniz??"Dede İçeri gel" dedi.. "kapıdan girdikten sonra sağ tarafta bir çeşme var..." Adam sordu: "Peki arkadaşım da benimle gelip oradan içebilir mi?"Dede " Tabii..."dedi.. "çeşmenin yanında köpeğinin de su içebileceği bir kase bulacaksınız..." Bunun üzerine adam kapıdan girdi... biraz yürüdükten sonra sağ tarafta çeşmeyi buldu..Adam çeşmeden köpek de oracıkta kaseden doya doya içerek susuzluklarını giderdiler....Derken adam geri giderek girişte bekleyen Dede'ye sordu: "Su için çok teşekkür ederim... Peki burası neresi..?"Dede "Burası cennet" dedi. Bunu duyan adam bağırdı"Ama nasıl olur. az önce burası gibi kırık dökük olmayan muhteşem bir yere gittik ve orasının da Cennet olduğunu söylediler..." Dede "bu rengarenk çiçeklerle süslü altın kaplı yer mi?" dedi..ama orası Cehennem.."Adam iyice bağırmıştı: "Peki ama orası sizin adınızı kullanarak insanları kandırıyor diye hiç kızmıyor musunuz..??" Dede gülümsedi: "Kızmıyoruz... Çünkü onlar kendi çıkarı için en iyi arkadaşlarını yarı yolda bırakanları Cennet'ten uzak tutuyorlar Dostluk ipini hem güçlendirerek hem de ondan güç alarak yaşamayı becerebiliyorsak... Dostunu terk etmeyen adamın erdemini içimizde hissedebiliyorsak... Ne mutlu bize!

DÜNYAYI DÜZELTMEK İÇİN

Adam, bir haftanın yorgunluğundan sonra, pazar sabahı kalktığında keyifle eline gazetesini aldı ve bütün gün miskinlik yapıp evde oturacağını hayal ediyordu. Tam bunları düşünürken oğlu koşarak geldi ve parka ne zaman gideceklerini sordu. Baba, oğluna söz vermişti; bu hafta sonu parka götürecekti onu ama hiç dışarıya çıkmak istemediğinden bir bahane uydurması gerekiyordu. Sonra gazetenin promosyon olarak dağıttığı dünya haritası gözüne ilisti. Önce dünya haritasını küçük parçalara ayırdı ve oğluna uzattı:- Eğer bu haritayı düzeltebilirsen seni parka götüreceğim! Dedi. Sonra düşündü:- Oh be, kurtuldum! En iyi coğrafya profesörünü bile getirsen bu haritayı aksama kadar düzeltemez!

Aradan on dakika geçtikten sonra oğlu babasının yanına koşarak geldi:- Babacığım, haritayı düzelttim. Artık parka gidebiliriz! Dedi. Adam önce inanmadı ve görmek istedi. Gördüğünde de hayretler içindeydi ve oğluna bunu nasıl yaptığını sordu. O çocuk şu ibretlik açıklamayı yaptı:- Bana verdiğin haritanın arkasında bir insan resmi vardı. İnsani düzelttiğim zaman dünya kendiliğinden düzelmişti!

İKİ ERKEK KARDEŞ

Erkek kardeşlerin ikisi de babalarından kalma çiftlikte çalışırlardı. Kardeşlerden biri evliydi ve çok çocuğu vardı. Diğeri ise bekarıdı. Her günün sonunda iki erkek kardeş ürünlerini ve karlarını eşit olarak bölüşürlerdi. Günün birinde bekar kardeş kendi kendine:

“Ürünümüzü ve karımızı eşit olarak bölüşmemiz hiç de hakça değil” dedi, “Ben yalnızım ve pek fazla geremksinimim yok.”

Böylelikle, her gece evinden çıkıp, bir çuval tahılı gizlice erkek kardeşinin evindeki tahıl deposuna götürmeye başladı. Bu arada evli olan kardeş, kendi kendine:

“Ürünümüzü ve karımızı eşit olarak bölüşmemiz hiç de hakça değil, üstelik ben evliyim, bir eşim ve çocuklarım var ve yaşlandığım zaman onlar bana bakabilirler. Oysa kardeşimin kimsesi yok, yaşlandığı zaman hiç kimsesi yok bakacak” diyordu.

Böylece evli olan kardeş her gece evinden çıkıp, bir çuval tahılı gizlice erkek kardeşinin tahıl deposuna götürmeye başladı. İki erkek de yıllarca ne olup bittiğini bir türlü anlayamadılar, çünkü her ikisinin de deposundaki tahılın miktarı değişmiyordu.

Sonra, bir gece iki kardeş gizlice birbirlerinin deposuna tahıl taşıırken çarpıştıverdiler. O anda olan biteni anladılar. Çuvallarını yere bırakıp birbirlerini kucakladılar.

Hayattaki en yüce mutluluk, sevildiğimize inanmaktır.

KARINCA

Bir fıçının içine bir karınca düşmüş. Bir insan gelmiş fıçının başına. Karıncayı görmüş. Ne işin var senin burada demiş, karıncayı ezmiş yoketmiş. Bir insan gelmiş fıçının başına. Karıncayı görmüş.. Kimseye zararın yok sevimli hayvan hadi fıçıda yaşa demiş. Bir insan gelmiş fıçının başına. Karıncayı görmüş.. Bir kaşık şeker serpmiş fıçının içine, yesin diye. Bu üç insan kimmi? Birincinin adı Bencil İkinciye Hoşgörü diye çağırıyorlar, Üçüncümü? O Sevgi işte!

Değerinizi Bilin

İyi bilinen bir konuşmacı, seminerine 50 dolarlık bir banknotu göstererek başladı. 200 kişiyi bulan dinleyicilere, bu parayı kim ister diye sordu ve eller kalkmaya başladı. Ve konuşmacı "bu parayı sizlerden birine vereceğim fakat öncelikle bazı şeyler yapacağım" dedi. Parayı önce buruşturdu ve dinleyicilere "hala bu parayı isteyen var mı?" diye sordu, eller yine havadaydı. Bu sefer, konuşmacı "peki bu paraya şunları yaparsam?" dedi ve 50 doları yere attı onun üstüne bastı, ezdi, pisletti ve para şimdi pis ve buruştu, fakat eller yine havadaydı ve o parayı herkes istiyordu.

Konuşmacı şöyle dedi:

"Arkadaşlarım burada çok önemli bir şey öğrendiniz, burada paraya ne yaptıysam hiç önemli değil onu yine de istiyorsunuz, çünkü benim ona yaptığım şeyler onun değerini düşürmedi, o hala 50 dolar. Hayatımızda çoğu kez verdiğimiz kararlar veya hayat şartları nedeniyle hırpalanır, canımız acıtılır, yerden yere vuruluruz, kendimizi kötü hissederiz, fakat ne olduğu veya ne olacağı önemli değil, hiç bir zaman değerimizi kaybetmeyiz, temiz ya da pis, hırpalanmış ya da kırılmış, bunların hiçbiri önemli değildir. Seni sevenler senin ne kadar değerli olduğunu her zaman bileceklerdir".